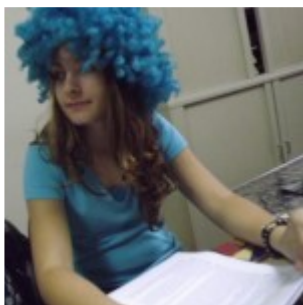

Kako su nas roditelji nervirali u toku lečenja!

27.10.2012. Milica Šimonović

E, stvarno mi je drago što smo izabrali da razgovaramo baš o ovoj temi. Tokom mog boravka u bolnici, roditelji su mi bili velika podražka, ali su me takođe baš nervirali u nekim situacijama.

U stvari, toliko je bilo stvari koje su me nervirale. Na primer, kada mi je bilo loše, kada sam samo želela da spavam kako bi to prošlo, mama bi me budila i govorila „Samo spavaš, budi se. Moraš da se boriš.“ Znam ja da je ona meni želela dobro i sve to, ali to užasno zna da nervira. Ja sam od početka želela da budem sa tatom u bolnici, a ne sa mamom, ali se ona bunila i to me je takođe nerviralo. Smatrala sam da moj pratilac u bolnici treba da bude onaj ko ja želim da bude, i da to treba da se poštuje, ali se nije poštovalo. Bila sam preslaba da bih uspela više da se bunim ili nešto tako. A onda su pokrenuli sudski postupak za starateljstvo, iako sam ja želela da budem sa tatom kao i u periodu pre bolesti. E to me je tek iznerviralo. Kada mi je malo bilo bolje, čvrsto sam rešila da isteram svoje i tako su me konačno odrasli ispoštovali i mama i tata su se zamenili u bolnici. Ali naravno, nastavili su da me nerviraju oboje. Terali su me da jedem cveklu od koje mi je bilo muka, i da jedem raznu drugu hranu koja je „zdrava“, ali meni nije prijalo. I još se dešavalo da bolove i mučnine pokušavam da ignorišem tako što stavim slušalice u uši i pojačam muziku, a onda neko od njih dvoje smara da utišam muziku jer ću ogluveti.

Bezveze. Takođe su mi donosili čaj od koprive, sok od žitne

trave, sok od cvekle, i mnoge druge preparate za poboljšanje krvne slike, koji su imali grozan ukus i uvek su me terali na povraćanje. Ipak, znala sam da to pomaže pa se nisam dugo ljutila. Kada mi je bilo teško, ja bih ćutala i pokušavala da se izolujem od njih, a oni bi navaljivali „Šta ti je?“ pa „Šta ti je?“. Pa šta bi moglo da mi bude? A kada sam opet bila vesela i kad bih živnula malo, mama bi me pitala da li je sve u redu kad sam odjednom tako srećna. I čuvena mamina rečenica koja me je užasavala jeste kad joj se žalim „Mamaaaaa, nije mi dobro! Loše mi je, sve me boli!“ a ona valjda nije znala šta drugo da kaže pa bi mi uvek govorila „Mora sine, to je od lekića.“ Ali sam joj se jednom osvetila za tu rečenicu. Kada se ona prehladila, morala je da nosi masku u mojoj blizini i pila je lekove od kojih joj se spavalo pa mi se žalila stalno. A ja sam joj rekla: „Mora mama, to je od lekića.“

I tako. Bilo je još mnogo sličnih primera, ali sam nabrojala ove kojih se najviše sećam.